

De resultaten van de metingen zijn gunstig.

Op 14 oktober 1996 startte een tweede meet-campagne met een duur van 3 weken.

2. Het afdekken van het asbest gebeurde niet alleen met geotextiel en met kokosmatten.

Op de wandelpaden werd boven een 5 cm dikke laag aanvulgrond een geocomposiet aangebracht bestaande uit een niet-geweven geotextiel en uit een geweven geotextiel met inox-draden. Daarboven werd een 10 cm dikke zandlaag, een 15 cm dikke steenslaglaag en een 5 cm dikke laag groefgrind aangebracht als wegverharding. De levensduur van de geocomposiet bedraagt vele tientallen jaren.

Aan de vijverranden werden volgende lagen aangebracht : vooreerst een laag van ten minste 10 cm steenslag, daarna het hierboven beschreven geocomposiet gehecht aan de open steensfaltmat van 8 cm dikte ; nadien werd een laag teelaarde van 25 cm opgebracht. Deze kunstmatige oevers werden voorzien van diverse waterplanten. De kokosmat dient enkel ter bevestiging van de waterplanten en zal binnen een vijftal jaar biologisch afgebroken zijn.

De levensduur van de isolatie ter hoogte van de waterpartijen bedraagt eveneens vele tientallen jaren.

Vraag nr. 68
van 15 oktober 1996
van de heer GEORGES CARDOEN

Heffing oppervlaktewater – Gemeentelijke waterpartijen

Gemeenten worden verondersteld zorg te dragen voor hun patrimonium en het als een goede huisvader in stand te houden.

Heel wat gemeentebesturen sparen dan ook kosten noch moeite en renoveren gebouwen en pleinen.

Om ze aantrekkelijker te maken, wordt er dikwijls een fontein of een waterpartij aangelegd.

De betrokken gemeentebesturen kregen onlangs, tot hun grote verrassing, een heffingsbiljet van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) in de bus met daarop dikwijls aanzienlijke sommen te betalen ingevolge artikel 35terdecies 7 van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van oppervlaktewateren tegen verontreiniging, ingevoegd bij het decreet van 24 december 1994.

Wordt een gemeente die een waterpartij aanlegt ter verfraaiing van haar patrimonium en dus als dienst aan de bevolking op die wijze niet bestraft voor haar inspanningen ?

Waarom worden gemeentebesturen niet vrijgesteld van bedoelde heffing of wordt hun geen lager tarief aangerekend ?

Antwoord

De wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging bepaalt het belastbaar feit van de heffing en de heffingsverplichtingen.

Het belastbaar feit is het verbruiken en/of lozen van water, ongeacht de herkomst van het water.

Gemeentebesturen die een waterpartij aanleggen ter verfraaiing van hun patrimonium en daarvoor water verbruiken, zijn bijgevolg heffingsplichtig.

Aangezien de huidig geldende wetgeving geen vrijstelling of vermindering voorziet voor een dergelijk verbruik van water, zijn de gemeentebesturen de heffing verschuldigd.

Vraag nr. 70
van 15 oktober 1996
van de heer GEORGES CARDOEN

Vlaamse Instelling voor Rationeel Energiegebruik – Doel en werking

In de verklaring van de Vlaamse regering betreffende de algemeen maatschappelijke situatie en betreffende de krachtlijnen van de begroting 1997 kondigde de minister-president de oprichting aan van een Vlaamse Instelling voor het Rationeel Energiegebruik (Vireg). Deze instelling zal "een sturende rol vervullen bij het tot uitvoering brengen van de REG-acties die gericht zijn op het vraagaspect" (REG : rationeel energiegebruik).

1. Hoe ziet de minister de concrete invulling en werking van deze nieuwe Vlaamse instelling ?
2. Waar wordt deze instelling gevestigd ?
3. Is het de bedoeling dat in deze Vireg ook aan wetenschappelijk onderzoek wordt gedaan ?
4. In welke mate levert dit project extra werkgelegenheid op ?